

[K. B. Andersen.]

Udvalgsmøderne om dette spørgsmål nøder mig desværre til at tage nogle ord fra første behandling tilbage, det er altid kedeligt, men jeg er nødt til det. Ved første behandling sagde jeg blandt andet: det er også mærkeligt, at det ærede medlem hr. Anders Andersen, som vist er den eneste af ordførerne her i dag, der var med sidste gang til sagens behandling, synes at være den, som alt det materiale, der blev samlet sidst, har gjort mindst indtryk på. Jeg må tage ordene tilbage. Hvis det ærede medlem har „arbejdet“ — der var citationstegn omkring arbejdet, det kan man ikke høre, så jeg er nødt til at sige det — men altså, hvis det ærede medlem har arbejdet med materialet sidste gang på samme måde som nu, er der ikke spor mærkeligt i, at det ikke gjorde indtryk; om vi så havde fået tonsvis af mere materiale, havde resultatet været det samme. Det gør nemlig selvfølgelig kun indtryk, hvis man tager stilling til det.

Jeg håber hermed at have belyst over for tingets medlemmer, hvordan det kan gå til, at mindretallet møder op med et tilbagebetalingsforslag. Om selve dette forslag er der efter min mening ikke grund til at sige meget. Det blev af oppositionen stillet på et så sent tidspunkt, at grundig behandling var udelukket, men det var vel også meningen, ellers kunne vi have spurgt f. eks., hvem der skulle betale for den historie, hvornår de troede det 3 mands udvalg, der skulle tage sig af sagerne, kunne blive færdigt, når de forsikringskyndige regnede med år til tilbagebetaling, o. s. v. Men det var som sagt vel næppe meningen, at disse nærgående spørgsmål vedrørende ordningen skulle stilles. Oppositionspartierne var ikke til at drive til at drøfte sådanne emner i udvalget, og så bør vi vel også fra regeringspartiernes side vise en vis takt.

Hvad lovforslaget i øvrigt angår, er der af den højtærede statsminister stillet et ændringsforslag vedrørende selve fordelingen af pengene. Der er for det første i overensstemmelse med den fordeling, der i sin tid var foreslået, og til imødekommelse af en henvendelse fra nogle erhvervsorganisationer til udvalget stillet forslag om, at en del af midlerne stilles til rådighed for erhvervsorganisationer, der må siges at repræsentere en meget bred kreds, til ud-

dannelse af unge og til forskning. Alle i denne sal vil være enige i, at med den voldsomme udvikling, vi er inde i på alle områder, er kravene til uddannelse af ungdommen og til erhvervsmæssig forskning så stærke som nogen sinde, og det har aldrig været mere betydningsfuldt at imødekomme dem end netop nu. Derfor kan mit parti med tilfredshed modtage dette ændringsforslag.

Det foreslås endvidere i ændringsforslaget, at der stilles et beløb til rådighed for finansministeren til erstatning i nogle særlige tilfælde, hvor der, uanset rettidig anmeldelse til krigsforsikringsforbundene, ikke er opnået fuld erstatning. Jeg ved godt, at nogle medlemmer måske vil være betænkelige ved på denne måde at efterhonorere underforskning; men på den anden side kan det ikke nægtes, at både eksempler, vi er blevet præsenteret for i udvalget, og andre, der har været fremme i den offentlige debat, gør en sådan rådghedssum rimelig.

Selv efter at disse to formål er tilgodeset, bliver der sådanne midler tilbage, at de nordiske formål, der er anført i det oprindelige lovforslag, kan tilgodeses på en god og værdig måde. Kredsen af nordiske formål er udvidet med to, nemlig dels Lejrskolen for nordisk Ungdom i Hillerød, dels Foreningen Norden, hvis store og anerkendte arbejde og hvis almindelige tilbageholdenhed med hensyn til henvendelse om offentlige midler gør en sådan placering helt naturlig.

Hvad de tosidede nordiske fonds angår, er der sket den ændring, at der foreslås oprettet en særlig dansk-islandsk kulturfond, da den i forslaget nævnte dansk-islandske fond, der har direkte tilknytning til Københavns universitet og forskningsformål, har givet udtryk for betænkeligheder ved en udvidelse af fondens arbejde, som kunne bringe den på linje med de i forslaget nævnte tosidede fonds.

Som det vil ses af betænkningen, er det for flertallet en forudsætning, at der administreres billigt i de fonds, der nu oprettes — det er naturligvis også en forudsætning i de allerede bestående fonds, men det hører jo ikke hjemme i denne sammenhæng — og at deres midler bliver tilgængelige for en virkelig bred kreds. Det er et stort problem i alle former for udveksling